همانا پروردگار شما بسیار باحیا و کریم است؛ از بندۀ خود، آنگاه که دستانش را به سوی او بلند می‌کند، حیا می‌کند که آنها را خالی بازگرداند

از سلمان رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه و سلم فرمودند: «إِنَّ رَبَّكُمْ حَيِيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا». یعنی: «همانا پروردگار شما بسیار باحیا و کریم است؛ از بندۀ خود، آنگاه که دستانش را به سوی او بلند می‌کند، حیا می‌کند که آنها را خالی بازگرداند».

[حسن است] [به روایت ابوداوود و ترمذی و ابن‌ماجه]

پیامبر صلی الله علیه و سلم به بلند کردن دستان هنگام دعا تشویق می‌کنند و خبر داده‌اند که خداوند سبحان «حَيي» (بسیار باحیا) است و عطا را ترک نمی‌کند، با بنده چنان می‌کند که او را شادمان سازد و آنچه را به او ضرر می‌رساند، ترک می‌کند، و «کریم» (بخشنده) است و بدون درخواست عطا می‌کند، پس چگونه است پس از درخواست! از بندۀ مؤمن خود حیا می‌کند که دستانش را پس از بلند کردن برای دعا، تهی، خالی و ناامید از اجابت بازگرداند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5499